Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

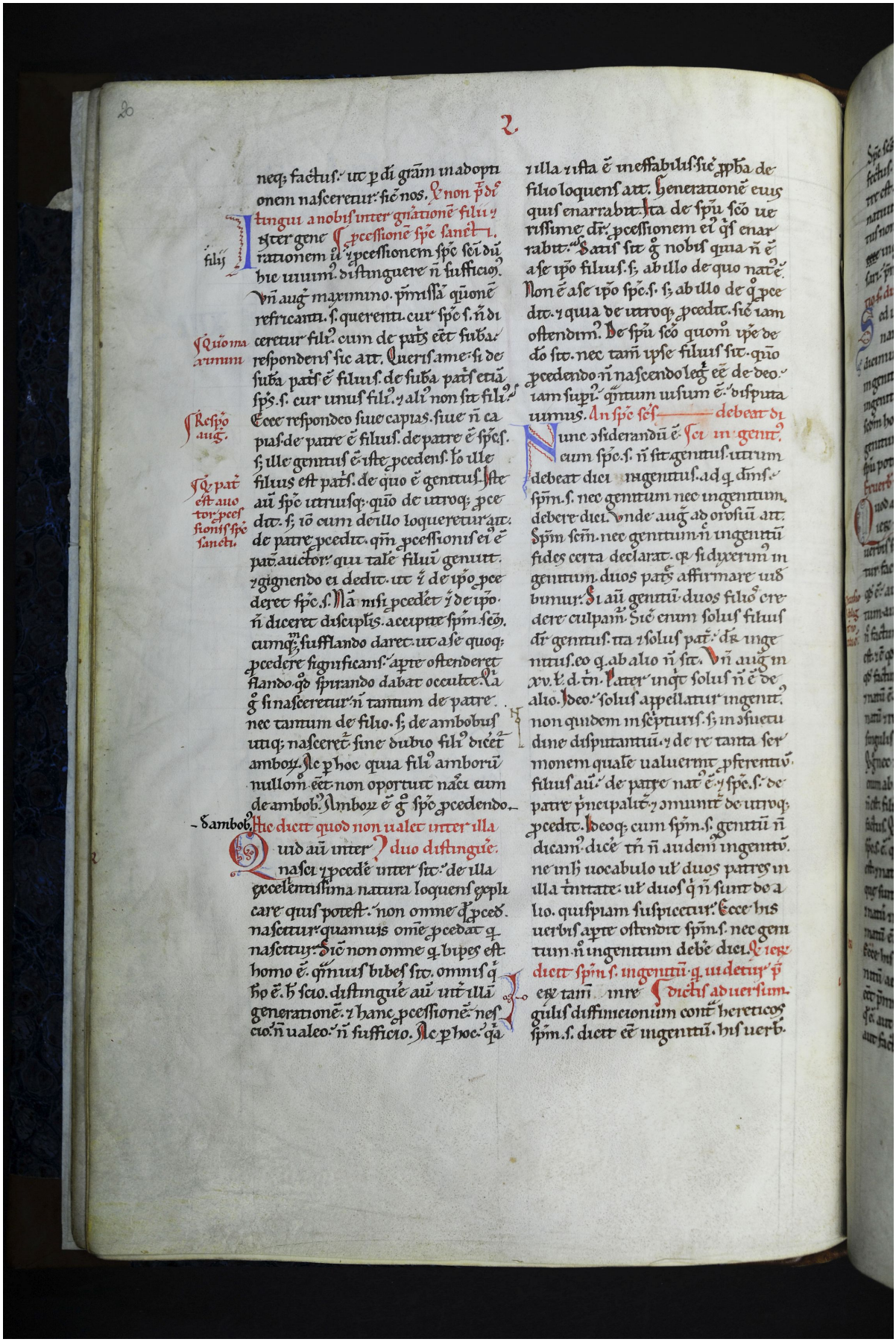

20

2.

neq; factus. ut p di grām in adoptionem nasceretur. sic nos. Q non pdistingui a nobis inter gnationē filii y inter gene processionē spe sancti. filij

rationem id y processionem spe sci dū hic uium. distinguere ñ sufficio. Vñ aug maximino. pmissa quōne refricantī. s. querentī. cur spe s. ñ diceretur filii. cum de patre eet fuba. respondens sic ait. Queris. ame. si de fuba pater e filius. de fuba pater etiā spe. s. cur unus filius. y alius non sit filius. Ecce respondeo siue capias. siue ñ capias. de patre e filius. de patre e spe. s. ille genitus e. iste pcedens. Ro ille filius est pater. de quo e genitus. iste aū spe utriusq; quō de utroq; pcedit. s. ro cum de illo loqueretur. ait. de patre pcedit. qm pcessionis ei e pater auctor. qui tale filiū genuit. y gignendo ei dedit. ut y de ipo pcederet spe. s. Nā nisi pcedet y de ipo. ñ diceret discipulis. accipite spm. sco. cumq; sufflando daret. ut a se quoq; pcedere significans. apte ostenderet flando. qd spirando dabat occulte. Ita g si nasceretur. ñ tantum de patre. nec tantum de filio. s. de ambobus utq; nasceret sine dubio filius dicet ambor. Ne p hoc qua filius amborū nullorum eet non oportuit nasci eum de ambobus. Ambor e g spe pcedendo. & ambob. Sic dicit quod non ualet inter illa

Quod aū inter duo distinguē. nasci y pcedē inter sic. de illa excelentissima natura loquens explicare quis potest. non omne q pcedit nascitur. quamuis omne pcedat q nascitur. Sic non omne q bipes est homo e. qm nus bibes sic. omnis q ro e. h sco. distinguē aū inter illā generationē. y hanc pcessionē. nescio. ñ ualeo. ñ sufficio. Ne p hoc. qa illa ineffabilis sic. ppria de filio loquens ait. Generationē eius quis enarrabit. Ita de spu sco uerissime dic. pcessionem ei q s enarrabit. Satis sit g nobis qua ñ e a se ipo filius. s. ab illo de quo natus. Non e a se ipo spe. s. s. ab illo de q pcedit. y qua de utroq; pcedit. sic iam ostendim. De spu sco quom ipe dedo sic. nec tamen ipse filius sit. quō pcedendo ñ nascendo leg ee de deo. iam supi. qntum uisum e. disputauimus. An spe ses debeat dici

Nunc asiderandū e. sci in genit. eum spe. s. ñ sit genitus. utrum debeat dici ingenitus. ad q dms. spm. s. nec genitum nec ingenitum debere dici. Vnde aug ad orosiū ait. Spm scm. nec genitum ñ ingenitū fides certa declarat. qr si dixerim ingenitum. duos patres affirmare uidebimur. Si aū genitū duos filios credere culpam. Sic enim solus filius dr genitus. ita y solus pater dr ingenitus. eo q. ab alio ñ sit. Vñ aug in xv. l. d. tn. Pater ingit solus ñ e de alio. Ideo. solus appellatur ingenit. non quidem in scripturis. s. in assiduae disputationū. y de re tanta sermonem quale ualuerint. preferentur. filius aū. de patre nat e. y spe. s. de patre principaliter. y omnino de utroq; pcedit. Deoq; cum spm. s. genitū ñ dicam. dicē tn ñ audem ingenitū. ne unū uocabulo ut duos patres in illa trinitate. ut duos q ñ sunt deo alio. quispiam suspicetur. Ecce his uerbis apte ostendit spm. s. nec genitum ñ ingenitum debe dici. Ne ierdicit spm s. ingenitū. q. uideatur p eie tam mre diciis ad uersium. gulis diffinicionum cont hereticos spm. s. dicit ee ingenitū. his uerb.